



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XXVIII. De Clerico non ordinato Ministrante abid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

quâ solâ privat excommunicatio minor: eligi verò ad beneficia Ecclesiastica non potest, cum sit à participatione Sacramentorum impeditus, quarum tamen perceptio ratione beneficii sæpius ipsi necessaria est: probabilius tamen est, quòd talis electio non sit ipso jure nulla, sed irritanda per judicem, Ecclesiasticum, etiamsi scienter facta sit, uti habetur *ex cap. cit. finali*. Quòd si tamen ignorantia eligentium, & electi intervenisset, probabilius est, quòd irritanda ea non esset, cum *cap. sepius relatum* irritandam tantum velit scienter factam; & taliter impeditum non reddat absolutè inhabilem; prout probabilius conceditur, quòd ad beneficia simplicia Ecclesiastica, eligi possit, cum ratio in Capitulo allata pro eo, quòd ad beneficia Ecclesiastica eligi non possit, non urgeat pro beneficiis simplicibus Ecclesiasticis.

§. VIII.

An & quomodo peccet ligatus excommunicacione minore, conferendo, vel ministrando Sacramenta?

Peccare quidem (saltem venialiter) taleo ministrando Sacramenta, valida tamen hæc esse, in *cap. hoc ult.* dicitur §. *peccat autem*; quamvis enim ministratio activa Sacramentorum prohibita graviter tali minore excommunicacione ligato non sit, sed sola passiva Sacramentorum perceptio, negari tamen non potest, quòd excommunicacio talis indecentiam aliquam afferat in ordine etiam ad ministranda activè Sacramenta, hinc venialis saltem culpa committitur, nisi ministrando activè, passivè etiam ipse excommunicatus Sacramenta percipiat, prout fit ab eo, qui Missam legit.

T I T V L V S XXVIII.

DE CLERICO NON ORDINATO MINISTRANTE.

Clericus, qui ministrat in ordine, quem non habet, excommunicandus est, & fit irregularis, ut ne possit ad altiores ordines sine dispensatione promoveri, ac ad certum tempus biennij, vel triennij, pro arbitrio Episcopi, ab ordinis etiam, quem proximè suscepit, executione, suspenditur, *cap. si quis & cap. ex literis 2. h. 2.* si verò laicus actus talis ordium (majorum scilicet, demi-

noribus enim excusat consuetudo) quos non habet, exerceat, ex probabili sententia, nullam incurrit irregularitatem, cum nulla in jure pro laico taliter ministrante statuta sit. Plura autem requiruntur, ut clericus etiam in ordine non suscepto ministrans, irregularitatem incurrat, Primum scilicet, ut actum proprium ordinis alicujus exerceat, qui ab alio, qui ordinem talem non habet, exerceri (licet)

tè) non potest. Secundò ut scienter in tali ordine ministret. Tertio ut ministret in ordine, quam nec quoad substantiam validè suscepit. Quarto ut terriò in ordine, quem non habet, ministret, ita ut actio illa non sit ludicra tantum. Quintò ut ministret solemniter. Sextò ut non tantum exerceat actum jurisdictionis, quam non habet, ratione cuius nulla irregularitas incurritur, sed ut

exerceat actum ordinis. Videatur etiam bulla Clement. VIII. Et si dicitur Quarto decemb. 1601. data ubi dicitur qui non sacerdos Missas celebrat, nec confessiones audit, statuitur, ut in inquisitoribus, vel locorum ordinibus tradatur, degradandus, si quos casus habet, & curia seculari puniendus tradatur.

TITVLVS XXIX.

DE CLERICO PER SALTUM PROMOTO.

Per saltum promotus dicitur, qui superiore ordinem accipit, non præmissis inferioribus; & quamvis superiorem hunc ordinem validè acceperit, qui taliter per saltum promotus est, illicitè tamen fecit, ut colligitur ex can. sollicitudo 2. dist. 52. iuncta gloss. communiter recepta V. Subdiaconatus: neque tamen, si non ministravit in ordine per saltum suscepto, irregularis est, (cùm nulla legatur in iure in tales statuta irregularitas)

sed suspensus tantum ab ordine per saltum suscepti executione, donec superior prætermittas supplicat, ut habetur ex cap. i. e. ubi dicitur Episcopo, ut cum tali, si ordinem præmissum suscepit, dispensare possit, quod possit in suscepto per saltum ordinem ministrare, quod ipsum confirmari non potest ex Frid. Sess. 23 cap. 14. de reformat.

TITVLVS XXX.

DE EO QUI FURTIVE ORDINEM SUSCEPIT?

Furtivè ordines suscipere dicuntur, qui sine licentia & consensu proprii Episcopi, sine prævia examinatione

per dolum se ingerunt ordinando, ut ignorante Episcopo ordinatore ordinem recipiant, vel simul eodem die docentur